

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 13. decembra 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **Z. J. a spol.**, pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 3 Tr. zák. o dovolaní obvinených Z. J. a R. H. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 10. februára 2009, sp. zn. 5 To 78/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinených Z. J. a R. H. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 24. júna 2008, sp. zn. 7 T 89/2007 boli obvinení Z. J. a R. H. uznaní za vinných (každý samostatne) zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1,3 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 01.01.2007 asi o 19.45 hod. v T. na Z. ul. v blízkosti Reštaurácie Z., po vzájomnej dohode spoločne napadli poškodeného A. V. takým spôsobom, že po tom, ako A. V. vyšiel z reštaurácie, vyšli za ním, pribehli k nemu kde ho obžalovaný Z. J. chytil zozadu za bundu a zhodil na zem, pričom mu obaja nadávali a na zemi ho začali kopat' a biť, následne ho zatiahli medzi obytné bloky oproti reštaurácie a tu mu vytiahli z vrecka bundy mobilný telefón zn. Motorola LG a peňaženku a z ruky mu stiahli pánske náramkové hodinky zn. MPM a keď videli prichádzajúce policajné vozidlá z miesta činu ušli, čím spôsobili poškodenému A.. V. podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva ťažké zranenie – zlomeninu 6. až 9. rebra vpravo, pomliaždenie pľúc obojstranne, zlomeninu nosa, zakrvácanie do pohrudničnej dutiny vpravo a dutín čuchovej kosti, pomliaždenie hlavy a tváre, krvný výron okolo očí, tržnú ranu temennej oblasti hlavy, zlomeninu troch zubov, pomliaždenie krku a prednej brušnej steny s odôvodnenou dobou liečenia 46 dní.

Za to bol obžalovanému Z. J. podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 /trinásť/ rokov.

Obžalovanému R. H. bol podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 /dvanásť/ rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. boli obaja obžalovaní zaradení na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. boli obaja obžalovaní zaviazaní nahradiť škodu poškodenému A. V., bytom T., ul. G., vo výške 76.010,- Sk.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol A. V. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote obaja obvinení odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením z 10. februára 2009, sp. zn. 5 To 78/2008, podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu prostredníctvom svojho obhajcu podali dovolanie obaja obvinení, Z. J. ako aj R. H..

V jeho odôvodnení ako dovolacieho dôvody uviedli dôvody obsiahnuté v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a g/ Tr. por., t.j., že bolo zásadným spôsobom porušené ich právo na obhajobu a že dôkazy neboli vykonané zákonným spôsobom.

V písomných dôvodoch dovolania poukázali na to, že poškodený A. V. bol vypočutý vyšetrovateľom pred uznesením obvinenia. Po vznesení obvinenia v prípravnom konaní, ale ani v konaní pred oboma konajúcimi súdmi už vypočutý nebol pre jeho nedostupnosť. Jeho výpoveď bola prečítaná podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. Uvedený spôsob vykonania dôkazu je potrebné považovať za nezákonný, porušujúci právo na obhajobu, nakoľko obhajobe bol znemožnený jej aktívny výkon, t.j. klásť podstatnému svedkovi otázky, čo vyplýva aj z doteraz ustálenej súdnej praxe.

Okrem toho súdy nevykonali ani dôkaz – výsluch znalcov z odboru psychiatrie vo vzťahu k obvinenému R. H., účelom ktorého bolo zisťovať trestnú zodpovednosť

obvineného, ktorý trpí mentálnou retardáciou, ale uspokojili sa s výpoveďou jeho ošetrojúcej lekárky, čím je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, zistil, že podané dovolanie spĺňa všetky formálne a obsahové náležitosti - dovolaním bolo napadnuté právoplatne rozhodnutie odvolacieho súdu (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.) a v dovolaní podľa § 371 ods. 1 Tr. por. obvinení uvádzajú aj konkrétne dôvody, prečo je rozhodnutie napádané.

Predseda senátu preto podľa § 381 nariadil neverejné zasadnutie v rámci ktorého bolo zistené, že dovolanie obvinených nie je dôvodné, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní spisového materiálu zistil, že konajúce súdy nepochybili pokiaľ výpoveď svedka – poškodeného A. V. z 1. januára 2007 vzhľadom pre jeho nedostupnosť na hlavnom pojednávaní prečítali postupom podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por.

Podľa citovaného ustanovenia zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného, alebo svedka sa prečíta na návrh prokurátora, alebo obžalovaného aj vtedy ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim Trestnému poriadku a taká osoba zomrela, alebo sa stala nezvestnou, pre dlhodobý pobyt v cudzine, alebo na neznámom mieste nedosiahnuteľnou, alebo ochorela na chorobu, ktorá natrvalo, alebo na dlhší čas znemožňuje jej výsluch; ak ide o výpoveď svedka, u ktorého bol v čase jeho výpovede v prípravnom konaní, ktorá sa má prečítať, dôvodný predpoklad, že na hlavnom pojednávaní ho nebude možné vypočuť, možno jeho výpoveď prečítať len vtedy, ak bol o úkone riadne upovedomený obvinený a ak má obhajcu, jeho obhajca.

Z obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil, že poškodený A. V. bol vypočutý 2. januára 2007 (č.l. 140) – v nemocnici kde bol hospitalizovaný. Z obsahu zápisnice o jeho výsluchu je zrejmé, že výsluch zodpovedal a bol vykonaný v zmysle ustanovení Trestného poriadku. Rozsah poučenia je zistiteľný z obsahu zápisnice a je A. V. podpísaný.

Napokon uvedené skutočnosti obvinený ani nespochybňuje okrem časového údaju (11,05 hod.), kedy bol výsluch skončený podľa rukou spísanej zápisnice (čo je odôvodnené

tým, že výsluch bol vykonaný v nemocnici) a údajom 11,45 hod. v opise zápisnice. Tento nesúlad mohol zrejme vzniknúť pri opisovaní zápisnice, ale nemá podstatný význam pri hodnotení jej obsahu.

Pre rozhodnutie o obsahu dovolacej námietky obvineného je naopak rozhodujúce, že poškodený uviedol, že sa bude niekoľko mesiacov zdržiavať v zahraničí (konkrétne v Anglicku), a preto splnomocnil svojho syna, aby ho zastupoval pri úkonoch trestného konania (č.l. 155). Je síce pravdou, ako uvádza dovolateľ vo svojom dovolaní, že splnomocnenie nie je opatrené dátumom, ale z jeho obsahu je zrejmé, že bolo vyhotovené v januári 2007, pretože odchod do zahraničia je v splnomocnení datovaný 1. februára 2007.

Z uvedeného je ale zrejmé, že orgány prípravného konania nemohli dôvodne predpokladať, že poškodený A. V. sa z pobytu v Anglicku nevráti a nebude ho možné vypočuť napriek všetkej snahe prvostupňového súdu ani na hlavnom pojednávaní.

Za danej situácie ohľadne prečítania výpovede tohto svedka sa nemohla uplatniť výnimka pri čítaní jeho výpovede uvedená v § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por. in fine, a preto okresný súd správne jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní postupom podľa tohto ustanovenia prečítal.

K podpornej argumentácii dovolateľa uvedenej v odôvodnení jeho opravného prostriedku vychádzajúceho zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 63/2009 treba uviesť, že toto sa vzťahuje k rozhodovaniu súdov o prijatí obžaloby, a teda o akceptácii dôkazov, o ktoré môže byť opretá.

Odhládnuť aj od uvedeného na práve prerokovaný prípad by nebolo možné vôbec aplikovať predmetné stanovisko. Výpoveď svedka A. V. totiž nie je jediným a rozhodujúcim dôkazom v danej veci (čo zdôrazňuje stanovisko najvyššieho súdu), ale práve naopak, v spisovom materiály je celá rada usvedčujúcich dôkazov – od výpovedí samotných obžalovaných, zakročujúcich príslušníkov polície bezprostredne po spáchaní skutku, zaistených vecí patriacich poškodenému a lekárskeho správ, o ktoré súdy mohli oprieť svoje rozhodnutie o vine.

Pokiaľ sa týka dovolacej námietky obvineného R. H. podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. t.j., že prvostupňový súd nevypočul znalcov z odboru psychiatrie, ale uspokojil

sa s výpoveďou jeho ošetrojúcej lekárky – psychiatričky, najvyšší súd uvádza, že skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa najvyšší súd v rámci dovolacieho konania preskúmať nemôže. Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok slúži len na nápravu výslovne uvedených procesnoprávných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízii skutkových zistení urobenými súdmi prvého a druhého stupňa.

Pretože dovolacia námietka obvineného R. H. evidentne smerovala zisťovaniu skutkového stavu a hodnoteniu dôkazov konajúcimi súdmi nenapĺňovala dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. a najvyšší súd sa ňou nemohol zaoberať.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o dovolaní obvinených Z. J. a R. H. rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 13. decembra 2011

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková